

Städerskornas skräck - en svale full med däck

REDAKTIONEN: Gudrun Mellberg, 14 30 27 • Torbjörn Mårtenson, 24 55 98 • Anders Ocklind, 14 00 04 (foto) • Anki Raun, 24 13 30 • Inga Sandberg, 24 13 40 • Susanne Spicar, 14 00 04 (ansvarig utgivare) • Åke Strand, 12 53 18
Anna Vallgård, 12 68 38 • Postadress: Masthuggsnytt, c/o Box 310 64, 400 32 Göteborg

STYRELSEN: Styrelsen har expeditionstid måndagar 20 - 21 • Telefon: 24 84 01 • Besöksadress: Masthuggsliden 4 (fastighetsexpeditionen).

Nästa nummer 20 december • Manusstopp 30 november.

MASTHUGGSNYTT

Bostadsrättsföreningen Mast!

Nr 3/90

Socialtjänst - en
av våra grannar

Vad kan vi göra för
våra ungdomar?

Vad kan vi göra för de äldre barnen?

I vår förening bor det många barn och ungdomar. Det ger liv och rörelse åt våra gårdar och de flesta tycker nog detta är positivt.

Som småbarnsförälder gläds jag över att mina barn har lätt att hitta lekkamrater och att dagis och skolor har ett bra underlag i många år framåt.

Det är uppenbarligen populärt bland barnfamiljer att bo i vår förening.

Vad som möjligen bekymrar är vilken fritidsverksamhet som erbjuds våra något större barn och ungdomar i området.

Jag har sett ungdomar frossa av glädje över byggmaterial som legat i takreparatörernas containers.

De flesta av oss vuxna har säkert varit irriterade över detta. Men samtidigt ger det oss en tankeställare. Vad gör vi vuxna egentligen för dessa ungdomar då bräder, spik, såg och hammare skänker dem sån glädje?

Jag har en bestämd känsla av att vi i föreningen håller på att få en växande grupp sysslösa ungdomar med allt vad det kan innebära.

Vi kan inte enbart ställa krav på skola och den kommunala fritidsverksamheten.

VAD KAN VI GÖRA SJÄLVA?

Vad gör vi själva som föräldrar och vuxna?

Jag har inga patentröslningar men en del frågor: Skall vi bilda en barn- och ungdomskommitté i föreningen, alternativt föräldragrupp?

Hur många ungdomar bor det i föreningen och vad händer med verksamheten på exempelvis Repslagargården?

Har föreningen egna lokaler för olika typer av verksamhet?

Och framförallt: Finns det intresse i föreningen bland föräldrar och andra att hjälpa till?

PELLE BERGLUND

Dammen vid Klingers plats är spännande fiskevatten när man är sisådär nio år gammal. Men vad finns att göra för de här flickorna i vårt område om bara två, tre år?

Foto: ANDERS OCKLIND

Pelle Berglund med dotter Anna, 3 år. Pelle oroar sig för att Mashugget inte har något att erbjuda lite äldre barn och tonåringar på fritiden.

ÅRSSTÄMMAN

Föreningens årsstämma äger rum måndagen den 26 november klockan 19 i Folkets Hus. Motioner skall ha inlämnats senast 12 vardagar före stämman. Adress: Styrelsen, Mashuggsliden 4.

NAMNFÖRSLAG TILL STYRELSEN

Känner du någon i föreningen som du anser borde vara med i styrelsen?

Om svaret är ja, lämna då ditt förslag till någon i valberedningen.

Gunnar Gustafsson, Mashuggsliden 18
Tel 12 86 52

Hans Särngren, Mattssonsliden 8 Tel 14 81 39

Inga Sandberg, Skeppareg. 10 Tel 24 13 40

Magnus Lindblom, Fyrmästareg. 20 Tel 12 54 75

Tommy Wret, Vaktmästareg. 16 Tel 42 68 71

Inbrott och obehörig parkering

Vi har under den senaste tiden haft en hel del inbrott i våra garage. Vi har försökt möta problemet med ökad bevakning.

Sådan bevakning kan dock endast bli ett litet komplement till den bevakning som ligger i vaksamhet hos dem som har garageplats:

- Felanmäl omgående om portarna är ur funktion (under kontorstid Fastighetsexpeditionen eller Förvaltningen, övrig tid SOS alarmering)

- Kontrollera om möjligt att inga obehöriga smiter in i garaget vid in- och utpassage.

- Ser du någotskumt och själv inte kan ingripa, kontakta polisen eller Area-bevakning.

Då och då händer det att obehöriga parkerar på våra garageplatser. Detta är egenmäktigt förfarande och bör polisanmälans.

Observerar du annan obehörig parkering i våra garage eller inne i vårt område anmäl förseelsen till Parkeringsbolaget eller Area-bevakning. Vid upprepning kontakta förvaltningen.

PER SJÖSTRAND

Det där vaktbolaget som föreningen anlitar - finns det egentligen? Jag har då aldrig sett någon väktare! Ja, så där spekuleras det på gårdarna. Men här är bildbeviset: Väktare Lennart Skottek med sin kompanjon. Han har bara tio timmar i veckan till sitt förfogande i Masthugget, och det kanske är skälet till att han "inte syns". Bevakningsföretaget AREA nås lättast på biltelefonnummer 010-84 80 02, eller på 11 00 60.

Foto ANDERS OCKLIND

SOPSUG

- en fråga på hugget!

Efter kabel-TV och våtrums-renovering är det dags för nästa stora fråga i föreningen — sopsugning.

Systemet fungerar så att soporna sugs till centralt placerade containrar eller liknande. Det är något som våra fastighetsskötare skulle uppskatta.

Trånga utrymmen, hemskstank och tungt för ryggen är tre orsaker Valter nämner när han förordar sopsug framför den hantering vi har idag. Sopsugning finns redan i en del bostadsområden i Göteborg, bland annat i Nordostpassagen.

Jag talade med min gode vän Lars Johansson som bott i Nordosten de senaste 15 åren. Vad hade han för åsikter om sopsugning?

— Jodå, sa Lasse, enbart positiva och kostnaderna var inte större än avgiften för alla TV-kanalerna.

Den enda källsortering (=att hushållen själva delar upp soporna) som finns i Nordosten är papperssortering. Vissa tider

en dag i veckan får bara papper och tidningar kastas.

Går det inte att få en bredare sortering av sopor då?

Jodå, enligt Renhållningsverkets Framtidsavdelning så finns det planer på att sortera soporna i Göteborg inom en nära framtid.

Renhållningsverket rekommenderar en sopsug med stora möjligheter till sopsortering. Detta kommer att löna sig, säger man på Renhållningsverket, då man troligen kommer att ta höga avgifter för osorterat avfall i framtiden.

Planer på kompostering av köksavfall finns också hos Renhållningsverket, då man troligen kommer att ta höga avgifter för osorterat avfall i framtiden.

Planer på kompostering av köksavfall finns också hos Renhållningsverket. Försök med kompostering görs bland annat i Kärra.

ÅKE STRAND

NÖDSTOPP

- säkert men kostsamt!

Om det börjar brinna i en trappuppgång. Eller om en trafikolycka med farlig last inträffar på Oskarsleden och vinden för giftig gas mot vårt område. Då skulle det vara bra att kunna slå till ett nödstopp i ventilationssystemet, så att inte rök och gas kommer in i lägenheterna.

Men hur mycket är vi beredda att betala för den "försäkringen"?

Föreningsstyrelsen har undersökt kostnaderna och kommit fram till att med dagens teknik kostar det över en miljon kronor att installera nödstopp i hela området. Det är en så stor kostnad att styrelsen lämnar över till årsstämman att fatta beslut om eventuell investering.

Nödstopp är inget krav, ens i nybyggda hus. Det tycker Göte Hellberg i styrelsens

ventilationsgrupp är förvånande. Han är sjöingenjör och jämför med att på båtar har det varit obligatoriskt med nödstopp i över tjuo år.

STÄNGS CENTRALT

Att installera nödstopp i våra hus innebär att man centralt måste kunna stänga av alla tillopp och alla utsug. Det finns mer än 70 tilloppsfläktar och tre gånger så många utsugsfläktar så det blir en hel del kablar att dra om dessa ska kunna styras från ett ställe.

Men teknisk utveckling pågår och styrelsen har fått uppgifter som förespeglar billigare elektroniska lösningar (=man slipper dra elektriska kablar hela vägen) i framtiden. Mer om detta på årsstämman.

Norsk TV och TV4 är heta nyheter på kabel-fronten.

Under september har alla fått Norsk TV. De som har lilla eller stora kabel TV-utbudet har fått nya TV-4 och tyska 3-SAT som nya kanaler.

3-SAT är en samproduktion av de tysktalande länderna. SAT-1 blir kvar tills vidare. 1-Plus är en tysk kanal som vi önskat få, men vi har ännu inte fått sändningsrätten. Samtidigt med denna tidning får du en

Foto: ANDERS OCKLIND

enkät från SOL om kvalitén på dina kanaler. Titta igenom kanalerna vid lite olika tidpunkter på dygnet och beskriv noga alla typer av störningar. TV-2 är den kanal som har bra bild, så ha den som jämförelsekanal.

SOL är det företag som har ansvaret för bildkvalitén i vårt kabelnät. SOL är en förkortning av Sweden On Line och är ett dotterföretag till Riksbyggen.

ANDERS OCKLIND

PROBLEM MED VENTILATIONEN

Efter diverse turer står nu tilluften till våra lägenheter återigen stilla.

Bostadsrättsföreningen bestämde föregående höst att byta ut filtren för tilluften till våra lägenheter, för att öka renhetsgraden på denna.

De nya filtren hade ett större motstånd än de föregående, vilket medförde att en viss flödeskompensation var nödvändig. I samband med detta ökades varvtalet i vissa fläktaggregat utöver detta för att uppnå ett minimi-luftflöde.

VAD HÄNDE?

När så arbetet startades visade det sig att en leverantör av filter utlovat mer än vad de kunde hålla. Stora leveransförörseningar av filter uppstod, varpå arbetet blev ett antal månader försenat. När så alla nya detaljer var på plats startades anläggningarna, varpå ett flertal medlemmar fick in sot i sina lägenheter.

Detta beror på, att det blir en "luftpuff" när anläggningen startar, samt att några av Er förmodligen satt igen sina tilluftsintag. När ett intag sätts igen medför det, att alla andra tilluftsdon kommer att få ett betydligt

högre flöde av luft in i lägenheten än vad som är tänkt och detta medför att löst stoft i kanalerna slits loss och yr ut i lägenheterna. Tänk även på att denna luft värmer våra lägenheter vintertid.

I vissa fall uppstod också olika former av oljud; visslande, vibrationer i luftkanaler o s v.

I och med detta stängdes ventilationen av och Sveriges semester inföll.

VAD HÄNDER NU?

Direkt efter semestrarna har ett möte mellan konsult, Essef Service, bostadsrättsföreningen och Riksbyggen hållits.

Detta resulterade i att:

- De aggregat där flödet ökats utöver kompensation kommer att återställas
- Vid start kommer vi att i möjligaste mån undvika en sk "puff" med olika åtgärder
- Filter till de boende kommer att ställas ut i trappuppgångarna för att sättas in vid inblåsningsventilerna (äldre och handikappade kommer naturligtvis att erhålla hjälp av fastighetsskötarna eller Essefs servicepersonal). Dessa filter avlägsnas och returneras efter start.

MAGNUS NORDIN, förvaltare

**Kabel-TV-
eländet**

Till er som var så ivriga på årsmötet 1988 att rösta igenom förslaget om införande av kabel-TV. Nu klagar ni över den dåliga bilden på TV-skärmen. Att betala för att se reklam är rena idiotin. Störningarna får ni på köpet. Håll tillgodo.

GÖTE SYDBRANT

FONUS

Föreningen har tecknat en andel i begravningsföreningen Fonus. Föreningens medlemmar får härigenom 100 kronors rabatt på Fonus juridiska tjänster. Gratis telefonkonsultation för enklare rådfrågning. Fonus har kontor på Första Långgatan 28, vid Masthugstorget, telefon 85 98 00.

— Socialtjänsten - en av våra grannar! —

I vårt område finns förutom bostadslägenheter också många lokaler av skilda slag. Det handlar om stora ytor, och hyresintäkter till bostadsrättsföreningen på upp emot 900.000 kronor per månad. Av dessa står socialtjänsten för kanske 300.000 kronor per månad.

Socialtjänsten är en av de största, för att inte säga den största hyresgästen. Det är framför allt vår egen stadsdelsnämnd — Linnéstaden — som hyr i området, men även SDN-Majorna har lokaler här.

SPRITT I OMRÅDET

På Andra Långgatan/Masthuggsterrassen finns främst administrationslokaler, medan den praktiska verksamheten finns utspridd i hela området. Förutom deltidsskola, daghem, fritids- och eftermiddagshem finns bland annat psykolog och talpedagog här. Dessutom ligger distriktsbarnhemmet Skutan i vårt område och Inackorderingshemmet för kvinnor.

Jag samtalade med föreståndaren på inackorderingshemmet, Lars Skogkvist. Adressen är Skepparegången 24. Det hör till SDN Linnéstaden. Själva inackorderings-hemmet har 14 platser (varav två jourplatser), samt ett slags kollektiv på Skepparegången 14 med åtta platser för mer självständigt boende, samt tre enrumss- utslusningslägenheter på samma gård som inackorderingshemmet.

JOURHEM FÖR KVINNOR

Där finns också två enrumss-jourlägenheter som är knutna till den socialjour som finns på polishuset, men dessa lägenheter sköts av inackorderingshemmet. De används i princip av kvinnor, med eller utan barn, som blivit utkastade eller flytt från sina män. De bor i lägenheten någon eller några nätter. Dessa lägenheter används så gott som varje helg.

Boendet på själva inackorderingshemmet, i kollektivet samt i utslusningslägenheterna innebär ett slags kvalificerings-kedja som i slutändan kan leda till att kvinnan i fråga via kommunens

På stor fot, eller liten - socialtjänsten har verksamheter för alla sorters människor i vårt bostadsområde. Hemservicekontor, dagis, talpedagog, psykolog och inackorderingshem är bara några.
Foto: ANDERS OCKLIND

bostads-anvisningsgrupp, får en egen lägenhet.

Alla som bor i anknytning till hemmet, bor först på själva inackorderingshemmet. Där ingår förutom logi också mat. Hemmet är alltid fullbelagt. Lars Skogkvist betonar att det inte är fråga om ett behandlingshem, man bedriver inte terapi där, men man har ett väl uppbyggt kontaktnät med olika behandlingsresurser i Göteborg och kan förmedla dessa kontakter till kvinnorna. Dessutom blir man ju bekant med de boende på hemmet och anstränger sig alltid för att få ett gott samarbete med respektive socialsekreterare.

ALLTID FULLBELAGT

Om kvinnan vill och det från inackorderingshemmets sida bedöms som lämpligt, kan kvinnan sedan flytta över från

På Skepparegången finns inackorderingshemmet för kvinnor. Vanja är husmor och Aston är vikarierande föreståndare. Den som har synpunkter och frågor är välkomna att ringa!

Med undantag för de som är helt tillfälligt boende på hemmet, till exempel i väntan på att få åka till behandlingshem, så bor kvinnorna mellan 6 och 12 månader på hemmet. Många får därefter egen bostad.

DROGFRI VERKSAMHET

Vad det gäller drogregler, så är målsättningen att det ska vara en drogfri verksamhet. Om personalen märker att någon kvinna struntar i detta, så åker hon ut direkt, men om till exempel en tjej med ett tidigare uttalat drogmissbruk, som under tiden på inackorderingshemmet inte drogat sig, skulle droga sig tillfälligt, så innebär det inte att hon automatiskt åker ut. En viktig fråga är ju om hon utvecklas i positiv riktning.

Lars Skogkvist understryker att det är bra för ett inackorderingshem att på detta sätt ligga inbäddat i ett vanligt

V
Ä
N
D

Mellanmål på dagiset Tärnan på Klamparegatan. Den som går förbi skymtar gladdblommiga gardiner, ribbstolar på en vägg i lekrummet...

Foto: ANDERS OCKLIND

bostadsområde. Han betonar att man från hemmets sida är noggranna med att deras boendegrupp ska ha en balanserad sammansättning, så att det inte blir en massa "spring" här.

"Det är också viktigt att folk runt omkring inte tittar snett, och att det inte, i de omkringboendes föreställning, sker en hopblandning mellan inackorderingshemmet och andra lägenheter".

Lars tar ett exempel: "I höstas ringde en man en söndagkväll till inackorderingshemmet och krävde att omgående få tala med föreståndaren. Han var mycket arg. Nästa vardag träffades vi personligen. Anledningen till hans ilska var att det under helgen varit bråk på gården. Bilar hade rivstartat och tvärbromsat, två polisbilar hade varit här. Den arge mannen anklagade nu inackorderingshemmet för detta.

I samma uppgång finns mer än 10 andra lägenheter. Det bråk det här gällde hade inget med inackorderingshemmet att göra, utan med en annan lägenhet i uppgången. Den arge mannen blev med denna kunskap snarast skamsen och tog helt tillbaka sina anklagelser".

GUDRUN MELLBERG

SÅ TYCKER DE BOENDE

Masthuggsnytt har frågat några av de boende på gården vid inackorderingshemmet vad de tycker om att ha denna institution i sitt område:

Lasse Fredstrand, som bor ett par uppgångar från hemmet, säger:

— Vi märker inte av dem, oss stör de inte.

Men Anette Lundgren, som är dagmamma och vistas mycket på gården, har en annan uppfattning:

— Jag tycker de ska följa de regler som gäller i området och det gör de inte. Härom dagen kom det taxibilar till deras entré sex gånger. Varför kan de inte gå till utkanten av området som alla andra icke rörelsehandikappade, när de ska åka taxi? Dessutom medför institutionen att en massa bilar, som hör till besökare till hemmet, parkeras på vår gård — fast de ju också skulle stanna utanför området! Ett annat problem är entrén. Jag känner en ung tjej som inte vågar gå in i entrén där hemmet ligger av rädsla för de pojkvänner till kvinnorna som brukar hålla till där. Ofta lägger sig dessa män och sover under trappan på nedersta våningen vid dörren till garaget. Det är inte ovanligt att de lämnar urin och avföring efter sig.

Dessa uppgifter kommenteras av bitr föreståndaren Ritva Paasi:

— Vi har sagt till om taxiåkandet och de flesta går nu ut till Kjellmansgatan. Men en del av jourlägenheternas gäster är rörelsehindrade och måste åka taxi ända till porten. Angående parkerade bilar så är det sällan vi har besökande här. Själv har jag inte sett några sovande karlar i trappen på mer än ett år. Men ibland har det kommit män på besök till hyreslägenheter intill och då har andra grannar felaktigt trott att det var besökare till inackorderingshemmet.

Rutschigt hemmabygge

Ni har väl sett att sista gården på Skepparegången har fått en ny, klarröd rutschbana?

Det hela är ett fiffigt uttänkt hemmabygge, och herrarna som utfört tankearbetet och grovjobbet heter Thomas Lindmark och Björn Strander.

Rutschbanan har förstas gjort succé bland gårdens barn, och den har också blivit rena turistattraktionen. Se bara hur det såg ut när flickorna från granngården provåkte! Foto: ANDERS OCKLIND

Plötsligt ramlade en gastub från taket

En smäll i marken några meter från gungorna vid Skepparegången 20. Där låg en stor, tillbucklad gastub som fallit från taket.

Det är bara ett exempel på hur taktäckarföretaget WICOTE hanterar säkerheten.

Det här farliga tillbudet inträffade en sen fredagseftermiddag när taktäckarna gått hem. På taket lämnades gastuberna, utan tillräcklig förankring.

Av någon anledning tippade en av tuberna, rullade utför taket och slog i asfalten helt nära lekplatsen. Där fanns både vuxna och barn.

Tuben hamnade framför en av entréerna, som saknade skydd, trots att arbetena på taket alltså redan satt igång.

DÅLIG SÄKERHET

Skydden över entréerna kom till förra sommaren sedan Masthuggsnytt uppmärksammat den dåliga säkerheten.

Styrelsen för vår bostadsrättsförening har nuskrivit till WICOTE och krävt en skriftlig förklaring.

Varför använder takarbetarna inte bälten, linor och räcken i den omfattning som arbetarskyddet föreskriver? Varför startar takarbetena innan skydden över entréerna kommer upp?

Noteras ska att föreningen betalar extra för att företaget ska följa säkerhetsföreskrifterna.

— WICOTE's agerande tyder på att de inte vill vara med och jobba i Masthugget längre, säger föreningens ordförande Per Sjöstrand. Sex av tjugo tak är nu åtgärdade, och det finns inga kontrakt mellan föreningen och WICOTE på ytterligare tak.

— Vi är helt obundna, poängterar Per Sjöstrand. Jag vet inte om vi ska ge dem en tredje chans.

— Rent tekniskt har WICOTE gjort ett utomordentligt gott arbete, men säkerhetsmässigt är det ett fuskbygge. Ingen, vare sig WICOTE's anställda eller boende, ska riskera liv och lem när jobben utförs.

SUSANNE SPICAR

Det kunde ha slutat illa, mycket illa. Gastuben föll med våldsam kraft ner från taket och tog mark vid en av entréerna på Skepparegången. De utlovade skydden ovanför entréerna saknades...

Foto: ANDERS OCKLIND

Avstängning?

Frågan om eventuell avstängning av Fjällgatan avgörs i början av oktober.

Vid trafiknämndens sammanträde 4 september bordlades ärendet för att lokala Linnéstadspolitiker begärt att få träffa nämnden innan beslutet tas.

Dessutom har trafikpolisen i Göteborg räknat antalet fartsyndare på Fjällgatan en vardag i mitten av augusti.

Av tusen kontrollerade bilar körde 54 för fort. Nio av dem körde så fort att de miste körkortet direkt! Fjällgatan var en av de gator som trafikpolisen kontrollerade i samband med årets skolstart.

Först i början av oktober avgörs om eventuell stängning av Fjällgatan.

En liten saga om sommar, sol och – fotbolls- VM!

Den blomstertid nu kommer hade knappt tonat ut när vi startade bilen till landet.

Vädret var gott, getingarna surrade, det luktade saltvatten och en ljummen vind smekte oss när vi stannade vid sommarstugan.

Detta sommarlov var lite speciellt, det sammanföll nämligen med fotbolls-VM. Äntligen skulle vi ha TV på landet. Första gången på 20 år. Jag hade kommit över en begagnad. Köpt av min gode vän TV-mannen för 600 kronor.

Bilen packades ur, ungarna sprang till sina kompisar på andra sidan gårgår'n.

— Pappa! Pappa! Alla har stora solfångare på sina tak, skrek ungarna.

— Va!!!

— Solfångare, pappa, — ALLA har det. Till och med Erikssons längst ner som bor i skuggan.

Jag fick gå och titta. På andra sidan gårgår'n började vägsamfälligheten "MASTEN", bestående av 17 stycken villor. I det första huset bor Berndtssons. De kallar sitt hus för Solsystemet för att det är mycket sol på västkusten i allmänhet och där de bor, i synnerhet, säger Berndtsson.

Berndtsson stod på gräsmattan när jag kom.

— Hejsan, skall du köpa en PARABÅÅÅL, sa Berndtsson.

— Va?

— PARABÅÅÅÅL — du får in vilka kanaler du vill — jag har en i garaget ifall du...

— Nej, jag skall bara se på fotbolls-VM.

— Aj fan — det blir billigare om många köper en, vet du. Alla i området har en.

Och naturligtvis hade de köpt den av Berndtsson. Han sålde nämligen allt som gick att tjäna pengar på.

Jag gick vidare förbi Antonssons hus ute på klippan. Antonsson var ordförande i vägsamfällighetsföreningen. Klippan hade rasat en gång. Det var innan Antonsson byggde. Grannarna tyckte att det var riskfyllt att bygga där ute. Men än hade det inte rasat. "Risk-bygget" kallades det grannar emellan.

Det var som ungarna sagt — alla hade PARABÅÅÅL! Jag gick ända ner till Erikssons — passerade spången över ån och språkade en stund med Eriksson. Eriksson sa att alla hade fått en parabol av Berndtsson. Det blev billigare om alla hade en, sa han. Tyckte att jag kände igen det.

Jag gick tillbaka över spången igen. Den kallades egentligen Klosterspången, då det en gång legat ett kloster där bredvid. Sägnen visste också berätta att Antonssons gamla mormor Göta brukat bada i ån. Därför kallades ån osökt för Göta Älv.

Men nu var det sommar och fotbolls-VM, Olle Nordin och våra grabbar. TV:n kopplades in i stugan — det fattades bara en sak — antennen!!!

Jodå, vi hade en gammal antenn för 20 år sedan. Men var hade farsan lagt den?

Efter mycket letande fann jag den bakom skjulet. Den hade legat ute i 20 år.

Snart skulle inledningsmatchen börja. Argentina mot Kamerun. Upp på taket och surra fast antennen. När jag höll på som bäst och riktade in antennen mot Uddevallasändaren uppenbarade sig Berndtsson och Antonssons vid gårgården.

— Har du köpt den där på Antikhallarna, frustade Antonsson.

— Vad tror du du kan se med den antennen? VM -58 eller, skrattade Berndtsson fram.

— Det blir väl bara stillbilder, kluckade båda i kör.

Jag stålsatte mig och gick ner och satte på TV:n. Första matchen var en fantastisk överraskning, Kamerun vann. VM hade börjat perfekt. Vädret var perfekt. TV-bilden var perfekt.

Veckan som följde innehöll både bra väder och bra fotboll på TV. Så var det "vi" som skulle spela. Olles pojkar. Svenska landslaget. Samma dag träffade jag Berndtsson. Han vred och vände på sin parabol på taket.

— Det har varit bra fotboll, sa jag.

— Mmm, sa Berndtsson.

— Ska du se Sverige?

— Nää, sa Berndtsson. Är inte fotbollsintresserad.

Riksbyggen utnämner varje år en gård i bostadsrättsföreningarna till "årets vackraste". Om utmärkelsen "Årets vackraste balkong" fanns så skulle den tveklöst tillfalla Ingegerd Broberg på Mattssonsliden. Hon har i tolv år glatt oss med en överdådig blomsterprakt!

Så gick det som det gick i fotbollen och det blev en ödesmatch mot Costa Rica för oss svenskar.

En timme före avspark ringde Berndtsson och frågade om han kunde komma över och se på matchen. Man vill ju inte sitta ensam en sån här viktig dag, sa han. Jag tänkte svara något om fotbollsintresse, men lät bli. Jo, kom du. Det kom fler den kvällen, till slut var hela stugan full; Antonsson kom precis när matchen började.

Sverige tog ledningen med 1-0. Hustrun tog in tredje backen öl. Vi var aderton framför TV:n. Aderton som tyckte att fotboll var kultur.

— Bra TV du har, sa Antonsson. Här ser man ju vem som lägger mål.

— Hemma märker man ju ingen skillnad när de byter fotbollen från TV1 till TV2 förrän Ingela Agardh på Aktuellt börjar prata, sa Eriksson.

Berndtsson sa ingenting.

Nu var vi i VM — första halvlek var slut. Ölen var slut.

— Detta är kvalitét, sa Antonsson och klappade min TV. Dyr eller...

— Nä, 600 kronor hos min vän TV-mannen.

Sen gjorde Costa Rica 1-1. Sen kom Medford och satte spiken i kistan, 2-1 till Costa Rica.

— Visserligen förlorade vi, sa Eriksson. Men på denna TV:n såg man ju att vi

förlorade.

— Sa du 600, sa Antonsson.

Veckan efter kom min gode vän TV-mannen på besök. Han sken som en sol. Här har det sålts TV-apparater, sa han.

— Må då?

— 16 stycken har jag sålt — i detta området. Tokiga har de varit som ringt. Alla skulle ha en 600 kronors-TV.

— Bara 16, sa jag. Inte sjuutton?

— Nä, jag har bara sålt 16, sa TV-mannen. Det har dessutom ringt nån Bengtsson eller nån och skulle anmäla mig för att jag sålde för billiga TV-apparater.

— Ha, ha, sa jag när det knackade på dörren. Utanför stod Arvid o Doris Berndtsson från stugan som kallades Solsystemet. Jag skulle just presentera Arvid o Doris för TV-mannen när min gode vän TV-mannen gick fram till Doris och frågade om hon var nöjd med TV:n hon köpt.

— Oh jaa, svarade Doris. Arvid här säger att det är högsta kvalitét. Han skall sälja alla paraboler folk här i området inte ville ha och sälja kvalitets-TV i fortsättningen, eller hur Arvid, kvittrade Doris.

Arvid Berndtsson stirrade bara fåraktigt framåt.

En saga skall ju helst ha en sedelärande slutknorr, men, tyvärr. Personerna i sagan vägrade att betala sina paraboler, de var inte nöjda med dålig TV-bild. Men sånt går ju bara för sig i sator. SÅNT HÄNDER JU INTE PÅ RIKTIGT!

ÅKE STRAND, sagoberättare